ÀREA DE LLENGÜES

CERTIFICAT DE NIVELL C2 (NIVELL DE DOMINI)
MODEL DE PROVA

Número d'examinand:	

	Puntuació obtinguda	Puntuació mínima
BLOC 1. COMPRENSIÓ ORAL (10 punts)		5
BLOC 2. COMPRENSIÓ ESCRITA (10 punts)		5
BLOC 3. DOMINI PRÀCTIC DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC (20 punts)		10
BLOC 4. EXPRESSIÓ ESCRITA (35 punts)		17,5
BLOC 5. EXPRESSIÓ ORAL I INTERACCIÓ (25 punts)		12,5
PUNTUACIÓ TOTAL (100 punts)		50

QUALIFICACIÓ	

BLOC 1. COMPRENSIÓ ORAL (10 PUNTS)[1]

1. A continuació, escoltareu dues vegades un fragment de l'entrevista a l'historiador Pere Ferrer, sobre la figura de Joan March. Després, marcau si les afirmacions següents són vertaderes (V) o falses (F). (5 punts)

Àudio 1

a) Joan March, com que l'assumpte del contraban no anava bé, es va passar al negoci de la guerra d'Àfrica a partir de 1916.	V	F
b) La companyia Trasmediterránea, de la qual Joan March era el soci principal, transportava material de guerra al nord d'Àfrica.	V	F
c) Joan March venia armes, com ara fusells màuser sense percussor, a les tribus del nord d'Àfrica.	V	F
d) El perfil de March és el d'un home que s'involucrava en negocis de risc, però que s'assegurava el pagament dels serveis o materials que oferia.	V	F
e) Fins a 100.000 soldats fumaven el tabac de contraban que venia Joan March a Ceuta i Melilla.	V	F

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	5	4	2,5	1	0

2. A continuació, escoltareu dues vegades un fragment de la intervenció de Joan Carles Martin sobre la lluita dels valencians contra la fil·loxera i, després, encerclau l'opció correcta d'acord amb el contingut del text que heu escoltat. (5 punts)

Àudio 2

2.1. Qui té parents a Xest?

a) La dona de Joan C. Martin.
b) El mateix Joan C. Martin.
c) Els sogres de l'entrevistat.

[1] Els enunciats dels exercicis de comprensió oral són a tall d'exemple. Aquests exercicis poden tenir altres tipologies, d'acord amb els continguts avaluables del certificat de nivell C2.

2.2. Els treballadors valencians:

a) Són actualment persones amb molta dignitat en tant que treballen en un ofici concret.
b) Eren persones amb molta capacitat de lluita, sense una actitud negativa vers la situació de misèria en què vivien.
c) Eren persones conformistes que acceptaven amb resignació la situació que vivien.

2.3. A Bunyol:

a) Es creà el primer sindicat agrari d'Espanya, hi ha festes com ara correbous i un 80 % del vot electoral és a partits d'esquerra.
b) Hi ha una societat estalviadora, organitzada, respectuosa, i de tipus calvinista, i un moviment maçònic.
c) Al cementeri, l'estàtua més destacada és la d'un mestre, perquè valoren molt l'educació i la formació de les persones.

2.4. La repoblació de la Foia de Bunyol:

a) Es va produir després de l'expulsió dels moriscs, en el segle XVII.
b) Després de l'expulsió dels moriscs, va ser de mallorquins i de gent del nord de l'Horta de València.
c) Va ser de catalans i occitans.

2.5. L'etnologia cultural comuna dels viticultors valencians:

a) És un tret compartit més enllà de la llengua que hagin parlat.
b) És un tret ignorat o silenciat per intel·lectuals valencians.
c) Les dues respostes anteriors són correctes.

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	5	4	2,5	1	0

BLOC 2. COMPRENSIÓ ESCRITA (10 PUNTS)[2]

1. Llegiu el text següent i, d'acord amb el contingut, indicau si les afirmacions que hi ha a continuació són vertaderes (V) o falses (F). (5 punts)

Arquitectura postmoderna

El concepte de *postmodernitat* aplicat a l'arquitectura va ser utilitzat per primera vegada per Charles Jencks, entre 1975 i 1976, per designar el final de l'extremisme inherent a l'avantguarda i per plantejar un retorn parcial a la tradició, posant molt èmfasi en el paper essencial de la comunicació amb el públic. Jencks, sobretot, va tenir en compte aquest darrer aspecte, perquè l'arquitectura és pròpiament l'art públic. En l'estudi *El llenguatge de l'arquitectura postmoderna*, de 1977 —que després ha estat actualitzat algunes vegades—, Jencks refermava el fet que la comunicació instantània existent en el món actual, gràcies a la televisió i a altres sofisticades formes de tecnologia, era un dels factors que indubtablement afavoria l'existència d'un eclecticisme mundial, així com un transvasament generalitzat d'interinfluències.

Segons Jencks, la mort de l'arquitectura moderna va esdevenir-se el 15 de juliol de 1972, a Saint Louis, Missouri (EUA), quan es varen dinamitar els edificis que constituïen part del projecte Pruitt-Igoe, els quals, durant anys, havien estat objecte d'actes vandàlics per part dels mateixos habitants i es convertiren en exemple d'allò que mai no hauria d'arribar a ser l'arquitectura. El llenguatge purista d'aquests blocs d'habitatges de l'arquitecte japonès Minoru Yamasaki, construïts entre 1951 i 1955, feia referència estrictament als postulats progressistes de l'arquitectura moderna, però no tenia gens en compte els possibles comportaments dels habitants als quals anaven dirigits, i és aquí on residia la seva errada fonamental.

Darrerament s'ha vist com arquitectes i multinacionals realitzen projectes simultanis a diferents llocs del món. Si no es respectessin certes regles, el resultat d'aquesta manera de treballar comportaria un únic model d'arquitectura. En el fons, aquesta idea de producció massiva i de repetició massiva que imperava en l'arquitectura moderna s'ha abandonat perquè s'hi han trobat grans problemes. Des d'un punt de vista tecnològic, la societat actual posseeix els elements suficients per poder programar estils i productes de caràcter marcadament personalitzats. Els ordinadors i les tècniques més avançades han fet possible l'existència d'habitatges o d'espais públics que, d'una banda, reflecteixen alguns aspectes relacionats amb la tradició local i, de l'altra, mostren com els avenços tecnològics permeten construir d'una manera cada vegada més individualitzada, afavorint, així, la concepció artística en arquitectura.

Història universal de l'art. Últimes tendències (adaptació)

[2] Els enunciats dels exercicis de comprensió escrita són a tall d'exemple. Aquests exercicis poden tenir altres tipologies, d'acord amb els continguts avaluables del certificat de nivell C2.

a) Segons Charles Jencks, la idea de postmodernitat en arquitectura implica l'abandonament progressiu del radicalisme immanent de l'avantguarda i l'apropament a la tradició.	V	F
b) Segons Jenks, l'eclecticisme arquitectònic mundial és conseqüència de la caiguda de les avantguardes.	V	F
c) L'esbucament del projecte Pruitt-Igoe és una fita clau que representa el final de les tesis progressistes de l'arquitectura contemporània.	V	F
d) Els habitatges construïts per Minoru Yamasaki varen comportar problemes d'inhabitabilitat.	V	F
e) Actualment, es construeixen habitatges i espais públics amb trets de tradició local combinats amb una singularització que permet la creació artística.	V	F

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	5	4	2,5	1	0

2. Llegiu el text següent i, d'acord amb el contingut, responeu les preguntes que hi ha a continuació encerclant l'opció correcta. (5 punts)

Els ximpanzés parlen, menteixen i fan poesies amb el llenguatge de signes

El matrimoni nord-americà Deborah i Roger S. Fouts ha estat a Barcelona, convidat per CosmoCaixa i per la Fundació Mona, per divulgar les conclusions dels seus més de deu anys de treball amb ximpanzés en l'àmbit de la lingüística. El resultat d'aquesta investigació és que aquests primats no sols han après a comunicar-se amb el llenguatge de signes, sinó que han après a utilitzar els signes per mentir i fer poesies.

Aquests científics, tots dos psicòlegs, han dedicat la seva vida a combatre la idea que el llenguatge és l'«últim bastió» de la singularitat humana. L'estiu que ve es podran jubilar sabent que han complert la seva missió i que han pogut «tancar la boca» a molts científics —entre ells, el lingüista Noam Chomsky— que durant dècades negaven aquesta possibilitat.

Els Fouts són continuadors dels treballs iniciats en els seixanta per un altre matrimoni —els també psicòlegs Allen i Beatrice Gardner—, als quals la NASA va cedir la ximpanzé Washoe després que l'agència espacial abandonés la seva investigació sobre aquests animals.

Abans que els Gardner, diversos equips havien intentat ensenyar el llenguatge oral a un ximpanzé. Però en sis anys aquest només va poder pronunciar, i no clarament, quatre paraules: *mom*, *pop*, *cup* i *up* ('mama', 'papa', 'tassa' i 'a dalt', respectivament). Els Gardner, en canvi, van introduir Washoe en un ambient humà en què només es parlava el llenguatge dels sordmuts. Els Gardner i el seu equip, on Roger Fouts va començar com a becari, creien que la vocalització dels ximpanzés era involuntària, com el so que fa un humà si es dóna un cop al dit amb un martell, van apostar per aprofitar el moviment natural de les seves mans (com utilitzen els exemplars salvatges, amb dialectes propis) i van decidir criar Washoe com una nena sorda, amb el llenguatge de signes dels EUA.

La primat va aprendre més d'un centenar de signes veient com es comunicava l'equip i, així, podia demanar menjar o que la rasquessin, o expressar conceptes complicats com «estic trist» o demanar perdó.

Quan els Gardner van decidir cedir Washoe a un centre d'Oklahoma, Roger Fouts va aconseguir que la traslladessin amb ell a Washington per seguir investigant, fins a la mort de la ximpanzé el 2007. En tots aquests anys, el matrimoni d'investigadors va poder veure com Washoe va traslladar el llenguatge a la seva família, els ximpanzés Tatu, Dar i Loulis fins a nivells sorprenents: arribaven a parlar ells sols mentre «llegien» una revista, atès que són capaços de posar nom al que veuen a les fotos (beguda, menjar, gelat, sabates...).

Agència EFE, 5 de maig de 2011 (adaptació)

2.1. Les investigacions del matrimoni Fouts:

a) Han servit per rebatre la tasca investigadora del matrimoni de psicòlegs Allen i Beatrice Gardner.
b) Han demostrat que la facultat del llenguatge no és exclusiva de l'espècie humana.
c) Han servit per posar en entredit algunes idees de Noam Chomsky pròpies dels anys seixanta.

2.2. El matrimoni Gardner:

a) Són els iniciadors de les investigacions que després seguiren Deborah i Roger Fouts.
b) Va tenir Beatrice Fouts com a becària en el seu equip de treball.
c) Va ensenyar el llenguatge dels sords a un ximpanzé que els havia cedit la NASA.

2.3. Ensenyar el llenguatge verbal humà a ximpanzés:

a) Abans dels anys seixanta, ho havia intentat la NASA sense gaire resultats.
b) Per als Gardner, era una tasca poc profitosa, perquè creien que els ximpanzés no sabien vocalitzar.
c) Abans dels anys seixanta, havia assolit un cert èxit: en sis anys es va fer aprendre quatre paraules a un primat.

2.4. La ximpanzé Washoe:

a) Va ser criada per Roger Fouts com un infant mut, després que el matrimoni Gardner la cedís a un centre d'Oklahoma.
b) Va aprendre a comunicar-se amb l'equip dels Fouts a través del llenguatge de signes dels EUA.
c) Va aprendre a comunicar-se amb el llenguatge de signes, i el va ensenyar als ximpanzés membres de la seva família.

2.5. El treball de Deborah i Roger Fouts, després de més de deu anys d'investigació:

a) Es basa en l'àmbit de la filologia i demostra que en un ambient humà els ximpanzés aprenen a comunicar-se amb els humans.
b) Exposa que els ximpanzés poden arribar a comunicar-se amb els humans i a parlar entre ells amb el llenguatge de signes.
c) Es va desenvolupar a Washington fins al 2007, any en què va morir la família Gardner.

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	5	4	2,5	1	0

BLOC 3. DOMINI PRÀCTIC DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC (20 PUNTS)

1. Feis els exercicis que hi ha continuació d'acord amb cadascun dels enunciats. (6 punts)

1.1. Col·locau, si cal, accent o dièresi a les paraules subratllades del text següent:

En la visita al parc temàtic, anàrem amb trolei fins a la sala d'actes, i ens oferiren un coctel. El gerent del parc afirmà que aquests negocis no són un sector ni aillat ni marginal, i que contribueixen a crear una bona sinergia per al progrés del país.

1.2. Completau els espais en blanc amb la grafia o grafies que hi pertoquin:

Prop de B__rde__s hi ha una gran extensió de terra amb a__ut__enes. Les abelles me__íferes s'hi desplacen des dels boscs propers travessant un pujol on trobam trè__ols de quatre fulles.

1.3. Encerclau l'opció correcta de les que hi ha entre parèntesis:

El dirigent ha declarat que «aquesta actitud de (*no bel·ligerància / no-bel·ligerància*) del líder religiós, el (*dalai lama / dalai-lama / dalailama*), sembla que la hi ha inculcada (*el ianqui / l'ianqui*), i és positiva, perquè la violència ens conduiria al (*no res / no-res*)».

Encerts	12	11-10	9-8	7	6	5-4	3	2-0
Punts	6	5	4	3	2,5	2	1	0

2. Llegiu les oracions següents i encerclau l'opció correcta. (8 punts)

a) Les (*ventrílocs/ventríloqües/ventríloques*) es declararen (*procliues/proclius/proclives*) a la interrupció de l'espectacle.

b) (*El dimecres que ve / El dimecres / Dimecres*) 23 de juny es complirà el primer (*quadrieni/quatrienni/quadrienni*) de la seva mort.

c) Preguntaren als productors per què no volien treballar (*per d'altri/ per altre / per altri*), i respongueren que, (*en tant com / en tant que / en tant en quant*) responsables del seu treball, preferien mantenir el negoci propi.

d) Hauria (*romès/romàs/romangut*) a casa vostra si m'haguéssiu avisat; (*duc una hora telefonant-vos / fa una hora que us telefon / d'ençà una hora que us telefon*).

e) Algú havia de treure la roba de la rentadora, i ell (*l'en / la hi / la'n*) va treure en dos minuts; després li vingué al cap allò que tant (*li / el / l'hi*) preocupava.

f) Els infants s'enderiaren (*d'/amb/a*) aquelles joguines, i els avis (*els els / les hi / els les*) compraren.

g) La Comissió volia (*acabar amb / enllestir amb / acabar*) el procés pel gener, però no ha pensat (*en/a/amb*) valorar la formació acadèmica dels aspirants.

Encerts	14	13-12	11	10	9-8	7-6	5-4	3	2-0
Punts	8	7	6	5	4	3	2	1	0

3. En les frases següents, encerclau l'opció correcta. (6 punts)

a) Tota la família estava nerviosa perquè era el dia de (*l'apertura / l'obertura / l'opertura*) de l'establiment.

b) El soldat parlà dels desastres (*conseqüents/consegüents/consiguients*) a la guerra.

c) El meu lloro (*s'aterra / s'aterreix / s'aterroreix*) quan hi ha tempesta i sent els trons.

d) Per poder pagar contra (*reembols/reembolsament/reemborsament*), vaig (*umplir/complimentar/emplenar*) un imprès amb moltes dades personals.

e) Quan sortíem de casa, acabaven (*de quitranar / d'enquitranar / d'alquitranar*) tota la zona, i el carrer estava (*aferradós/aferradís/aferrador*).

f) Haurem (*de grassar / d'engreixar / de greixar*) bé la cadena de la màquina per evitar un rodament defectuós.

g) El compositor de l'òpera és de nacionalitat (*porto-riquera / porto-riquenca / porto-riquenya*), i el tenor és (*brasileny/brasiler/brasilenc*).

Encerts	10	9-8	7	6	5	4	3	2-0
Punts	6	5	4	3	2	1,5	1	0

BLOC 4. EXPRESSIÓ ESCRITA (35 PUNTS)[3]

1. Llegiu el text que teniu a continuació i escriviu-ne un resum. (5 punts)

Dormir en el sòl i el mite del foc

Tots recordem la pel·lícula *La recerca del foc*, dirigida per Jean-Jacques Annaud i basada en el llibre *La guerra del foc*, del també francès Rosny. Sense entrar en les consideracions que actualment divideixen els científics en dos sectors —els detractors i els defensors de la cinta en qüestió—, només ens cenyirem a un aspecte que, a mode il·lustratiu, pot resultar interessant per entendre el que fou l'autèntica guerra del foc al llarg de l'evolució humana. A les primeres escenes veiem uns homínids —els quals figuraria que són *Homo sapiens* arcaics o neandertals— que viuen en coves per protegir-se del fred; baixes temperatures que també combaten valent-se de pells com a abric i, sobretot, del foc. A causa d'un atac protagonitzat per homes simi, el grup d'*Homo sapiens* o neandertals perd el foc que un dels homes conservava en una espècie de llàntia. Aquesta és una de les claus de la història: el grup és capaç de controlar i conservar el foc, però no sap fabricar-lo. Així s'inicia una gran carrera a la cerca del foc que, després de travessar diferents biòtops —com en una espècie de volta al món en 80 dies de Jules Verne—, els conduirà fins a una ètnia d'*Homo sapiens* evolucionats que sí que coneixen les tècniques de fabricació d'aquest element.

Però l'aventura de Jean-Jacques Annaud es desenvolupa a Europa, i en unes dates relativament recents de la prehistòria si les comparem amb l'edat dels primers homínids que, a partir d'un ancestre comú compartit amb els actuals ximpanzés, aparegueren ara fa entre 7 i 6 milions d'anys a l'Àfrica oriental. Aquests homínids vivien en paratges boscosos i, gràcies a la seva locomoció bípeda, podien aventurar-se en els espais més oberts de la sabana. Ara bé, no tenim cap prova que coneguessin o controlessin el foc.

Llavors, quan es produí el control del foc? És probable que, després de contemplar les abundants erupcions volcàniques que tenien lloc a la gran falla del Rift, així com els focs naturals de la sabana, alguns subjectes arribessin a conceptualitzar els grans avantatges que podia tenir aquell element. Potser transportaren una branca encesa fins al grup i en prengueren d'altres. Descobriren que, si alimentaven les flames amb més combustible, podien mantenir el foc encès dia rere dia, nit rere nit. Creiem que els responsables d'aquesta descoberta foren els *Homo erectus* d'ara fa 1,5 milions d'anys.

Taques de cendra indicarien la presència de focs, o almenys això és el que opina una part dels investigadors; l'altra part pensa que són restes de focs naturals de la sabana, els quals resulten pràcticament indistingibles dels que hauria pogut controlar l'ésser humà. És cert que en cap dels dos exemples anteriors s'han trobat vestigis que demostrin una preparació de l'espai, com podrien ser cercles de pedres o cubetes excavades en el sòl.

Amb proves o sense, de totes maneres sembla indiscutible que algun tipus de control del foc —això no suposa fabricació— va haver d'existir ara fa devers 1,5 milions d'anys, perquè

[3] Els enunciats dels exercicis d'expressió escrita són a tall d'exemple. En aquests exercicis es pot demanar que es redactin altres tipus de text, d'acord amb els continguts avaluables del certificat de nivell C2.

al voltant d'aquestes dates comencen a proliferar campaments a l'aire lliure d'*Homo erectus*, que indicarien que pogueren pernoctar diverses nits en un mateix jaciment; això, sens dubte, implicaria la presència de foc, perquè avui no es coneix cap ètnia nòmada que acampi en un lloc obert o tancat sense encendre una foguera.

Jordi Serrallonga, «Dormir en el sòl i el mite del foc» (adaptació), dins *Recerca en acció,* <http://www.recercaenaccio.cat>

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

2. Llegiu el text que teniu a continuació, de l'escriptora Carme Riera. Redactau un comentari de text, en el qual heu d'aportar la informació següent: (10 punts)

- **Tipus de text.**
- **Tema.**
- **Estructura.**
- **Trets lingüístics i recursos estilístics que empra l'autora.**
- **Valoració crítica i personal del text.**

No hi ha cap altra raó, Gabriel Valls? —l'interromp el fiscal amb la veu capciosa i un somriure que, còmplice, dirigeix als altres membres del Tribunal, un somriure que, tanmateix, no aconsegueix treure-li el rictus amarg de la boca—. No em diràs que aquesta raó és l'única. A la vostra raça els doblers us farien fer l'ullastre esbrancat, ho sabem, però en aquest cas els doblers no ho són tot...

—Pets altres no ho sé, Reverència. Pregunta-ho a ells. Per mi, clar que no, Reverència.

—Acceptes que per tu els doblers no ho són tot? —l'escomet el fiscal, gojós com si hagués encertat amb un tret mortal la presa—. I quina és la raó?

—Poder mostrar ses meves creences sense por, complir lliurement amb sos preceptes de sa meva religió.

—Acceptes, doncs, que ets jueu?

Gabriel Valls es torba a contestar. Torna a mirar cap a la finestra. El cel blavíssim es retalla fistonejat per un esbart d'ocells.

—Acceptes que ets jueu? —insisteix.

El reu s'encara amb el fiscal. Li aguanta la mirada, que pretén ser de guepard però que només aconsegueix ser de geneta.

—Sí, Reverència. Ho accept.

Els membres del Sant Tribunal remenen l'ossada a les cadires i es belluguen inquiets. La declaració de Valls sembla haver-los despertats del dormissò en el qual havien caigut després del recés. Tots tenen els rostres injectats de zel religiós. Observen Valls immisericordes. A més d'un li agradaria emprendre-la directament a cops contra aquest enemic natural que declara el seu crim sense immutar-se, amb la mateixa tranquil·litat que empraria per parlar del bon temps que fa i la calor que és arribada i de ple.

—Però com tots els altres habitants del carrer tu fores batejat, no és així? Idò, si has rebut el baptisme, no tens altre remei que viure d'acord amb les lleis cristianes.

—Es baptisme des meus avantpassats fou imposat per força.

El Jutge de Béns fa la mitja. Ha posat messions que Valls els enteplegaria aquesta.

—Ningú no pot considerar-se obligat a rebre un benefici tan gros com el baptisme —interrompé l'Inquisidor, que mai no solia dir paraula, perquè era el fiscal qui tenia al seu càrrec d'examinar el reu—. Podien optar per sortir de les terres cristianes, anar-se'n o deixar-se matar com els Macabeus.

—Això pel que fa als convertits de 1435, Reverència —exclamà Valls, rabent—. Pel que fa a noltros mai no tenguérem aquesta opció, que, d'altra banda, consider injusta. S'ha de ser molt fort per escollir sa mort, Reverència. Es baptisme per una banda o sa mort per s'altra no són equivalents, no pesen el mateix a sa romana.

Carme Riera, *Dins el darrer blau* (1994, adaptació)

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

3. **La revista d'una agència de viatges convoca un concurs de redacció i hi voleu participar. Escriviu aquesta redacció, de 250-300 paraules, en la qual narrau un viatge de llarg recorregut que heu fet per un altre continent. (20 punts)**

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

BLOC 5. EXPRESSIÓ ORAL I INTERACCIÓ (25 PUNTS)

1. **Presentació. (no puntua)**

2. **Lectura. (5 punts)**

   Llegiu en veu alta el text següent.

Discurs d'inauguració de la Fira de Frankfurt 2007

Com que de discursos no n'he fet mai (i no sé si en sabria), els explicaré un conte. El conte va d'un escriptor que sempre parla molt de pressa i que per aquest motiu sovint s'entrebanca. Doncs a aquest escriptor, un dia li proposen de fer el discurs inicial de la Fira del Llibre de Frankfurt, l'any que la cultura catalana n'és la convidada. Abans d'acceptar l'encàrrec, l'escriptor en qüestió —català i, per tant, gat escaldat— dubta. Pensa: «I ara què faig? ¿Accepto la invitació? ¿No l'accepto? ¿La declino amb alguna excusa amable? Si l'accepto, ¿què en pensarà la gent? Si no l'accepto, ¿què en pensarà també la gent?».

No sé com van les coses en altres països, però els asseguro que al meu la gent té tendència a pensar moltes coses, i a treure moltes conclusions. Si un dia expliques que, quan vas a cal sastre, l'home, mentre et pren les mides, pregunta: «¿Cap a quina banda carrega vostè?», i tu contestes que carregues cap a la dreta (o que carregues cap a l'esquerra), la gent treu conclusions. Si vas a la fruiteria i demanes pomes, treu conclusions. Si demanes taronges, també en treu. Facis una cosa o facis l'altra (carreguis cap a la dreta o cap a l'esquerra, compris pomes o taronges), la gent té un alt nivell de clarividència. La gent és molt perspicaç i sempre dedueix coses, fins i tot ciutats que no són a cap mapa. Si fas un pas endavant, malament per no haver-te quedat quiet. Si et quedes quiet, malament per no haver avançat.

Quim Monzó, *Discurs d'inauguració de la Fira de Frankfurt 2007* (adaptació)

3. **Interacció. (5 punts)**

   En una taula rodona, dos participants debaten sobre la necessitat d'implantar mesures, en el seu municipi o barriada, per reduir els envasos de plàstic que genera el consum domèstic actual.

— Examinand A: es declara partidari de mesures urgents i d'implicar-hi els comerciants locals.

— Examinand B: és partidari d'anar conscienciant els ciutadans progressivament.

4. **Intervenció individual. (15 punts)**

   Com a representant de l'associació de pares d'un centre educatiu, heu de pronunciar el discurs de presentació del nou curs davant els pares, en el qual informau d'algunes dades referides al curs passat i de les novetats de l'associació pel que fa al curs que comença.